

der, naar der antages Revisorer til dette Arbejde, ogsaa maa kunne tilstaa dem et Honorar. Forslaget under Nr. 40 har jeg ikke Noget mod, hvad Realiteten angaar; jeg er enig i det, som udtales i Vædringsforslaget, og ikke desto mindre vil jeg fravaare Thinget at vedtage det, og det af den Grund, at der ved at sætte det ind i Paragrafen, som her foreslaas indsat, vil fremkomme en Uklarhed, en Lviol, som uden det ikke vilde være tilstede. Jeg betragter det nemlig som en ligefrem Følge, jeg kunde fristes til at sige, af Aanden i det hele Lovforslag, men iøvrigt ogsaa af de udtrykkelige Bestemmelser i §§ 24 og 51, at Børgens Paastand i det Forhold, som omhandles i § 47, maa være tilstrækkelig, naar den godkjendes af Skifteretten. At Børgen kan tage Bestemmelse paa de Umyndiges Begne i Spørgsmaal vedrørende Boets Behandling og Godtgjørelse, og at den er ligesaa gyldig som Bestemmelser, der tages af myndige Arvinger, forsaavidt den billiges af Skifteretten, er et almindeligt Princip, der som sagt udtales i §§ 24 og 51, og det følger af dette almindelige Princip, at det Samme maa blive Tilfældet med de Forhold, der omhandles i § 47. Naar nu ikke desto mindre dette særligt udtales i det til § 47 stillede Forslag, er dette ikke blot overskødigt, men det vil, tror jeg, kunne føre til, at man paa andre Punkter vil kunne opstille det Spørgsmaal, om da ikke ogsaa der Børgens Paastand, naar den godkjendes af Skifteretten, skal anses for at være tilstrækkelig. — Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 46; det jo er beslægtet, for ikke at sige falder sammen, med Vædringsforslaget under Nr. 63. Da det ærede Medlem, som først førte Ordet for dette Forslag, erkjendte, at Forslaget, som det er stillet af Mindretallet, er mangelfuldt og i ethvert Tilfælde maa omredigeres, skal jeg ikke videre freimhæde denne Side af Sagen. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at, saaledes som Forslaget under Nr. 46 er affattet, ville Arvingerne endogsaa komme til at svare til den Gjæld, som er prækluderet, hvilket dog neppe kan være Mindretallets Mening. Jeg kan, hvad Forslagets Realitet angaar, væsentlig henholde mig til, hvad der er gjort gjældende af den ærede Ordfører og ogsaa af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen). Det, der for mig er af største Betydning, er, at man ved at vedtage den Forandring i vor mere end 200 Aar gamle Ret, som Mindretallet foreslaar, vil komme til at modarbejde, hvad der er af de væsentligste Bønsyn ved det hele Lovforslag, nemlig at fremme privat Skifteopgjø-

relse og at gjøre den saa simpel og let som muligt. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) udtalte, at han vilde være villig til at frasælde Forslaget under Nr. 46, naar det blev paabudt, at der i alle Tilfælde skulde finde Udstedelse af Proklama Sted, hvor Boet behandles af Skifteretten — og Forslaget under Nr. 46 angaar jo kun Tilfælde, hvor Boet behandles af Skifteretten, men hvor Arv og Gjæld er vedgaaet. Det ærede Medlem har vistnok fuldstændig Ret i, at, dersom en saadan Bestemmelse bliver tagen, er det ganske ligegyldigt, om man følger Flextallet eller Mindretallet paa dette Punkt, og for saa vidt det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen), som det forekom mig, udtalte sig noget forskjelligt i den Henseende, maa dette, hvis denne min Opfattelse har været rigtig, bero paa en i Dieblisset mindre klar Opfattelse fra hans Side af det, der foreskrives i Lovforslaget. Det siges jo nemlig i § 53, at Arvingerne heste solidarisk for den Gjæld, som har været anmeldt og krævet betalt i Boet forinden dets Deling; naar det nu blev gjort til Betingelse, at der altid skulde udstedes Proklama, vilde det altsaa, da der jo ikke kan være Tale om en Forpligtelse til at hæfte for den Gjæld, der er prækluderet, ligefrem blive en Følge af denne Regel, at Arvingerne altid blive solidarisk ansvarlige for den Gjæld, der kan være Spørgsmaal om at betale. For saa vidt er jeg altsaa enig med det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), men nu komme vi altsaa til det, hvorom det egentlig er, at hele Spørgsmaalet dreier sig: Skal man gjøre det til en Pligt eller Nødvendighed for Arvingerne at udstede Proklama eller ikke. Nu vil jeg i den Anledning gjøre opmærksom paa, at saa overordentlig stor Betydning har Spørgsmaalet vistnok ikke i Praxis, saa at den særdeles store Barme, der tilbørlig er udviklet, ikke forekommet mig at være nødvendig; man behøvede just ikke at tale i saa høje Toner om det Uretfærdige, det Urimelige og det Upraktiske ved denne mere end 200 Aar gamle danske Ret, som det er fket. Thi der siges jo i § 52, at Proklama skal udstedes, naar blot en enkelt, en eneste Arving forlanger det, og fremdeles skal det udstedes, selv om ingen Arving forlanger det, naar der er en umyndig Arving tilstede, med mindre Skifteretten mener, at det ikke er nødvendigt, hvilket den naturligvis ikke vil mene; naar der kan være nogen som helst Grund til at frygte for, at der skulde være Gjæld, som oversteg Boets Aktiver. Altsaa, jeg tror, man kan gaa